

Εορτή Αγίας Μαρίνης στο Αλιβέριον και χειροτονία Διακόνου

/ [Πεμπτούσια](#)

Πανηγυρικά εορτάσθηκε η μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης στον μεγαλοπρεπή Ναό της στο Αλιβέριον της Ευβοίας. Των Ιερών Ακολουθιών προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου κ.κ. Σεραφείμ. Κατά την διαρκειαν της Θείας Λειτουργίας χειροτόνησεν εις Διάκονον τον θεολόγον Μοναστήν της Ιεράς Μονής Προδρόμου Καρυών, πατέρα Νεκτάριον Καπενήν. Ο χειροτονηθείς είναι πνευματικό τέκνον του Ιεροκήρυκος της Μητροπόλεως και Προϊσταμένου του Ναού της Αγίας Μαρίνης, πανοσιολογιωτάτου πατρός Αμφιλοχίου Διακάκη.

Στην ομιλία του ο νεοχειροτονηθείς Διάκονος ετόνισε το ιστορικό του παρελθόν μέσα εις τους κόλπους της τοπικής Εκκλησίας και ο Άγιος Καρυστίας διεσαφήνισε τους συμβολισμούς του Μυστηρίου, αισθητούς και πνευματικούς, και ευχήθηκε καλήν διακονίαν εις τον νεοχειροτονηθέντα. Εις την χειροτονίαν εκτός του Αγίου Καρυστίας έλαβε μέρος και ο θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δορυλαίου κ. κ. Νίκανδρος, καταγόμενος εξ Ευβοίας, καθώς και πλειας Ιερέων και Διακόνων.

Ο πατήρ Νεκτάριος στη συγκινητική ομιλία του ετόνισεν ότι, η άκρα ευσπλαγχνία και το άπειρον έλεος του Κυρίου μας, του δι' άφατον αγαθότητα και φιλανθρωπία καταλιπόντος τους κόλπους του ουρανού και προσλαβόντος εκ της αγνής Θεοτόκου το ανθρώπινον φύραμα, παραχωρεί να οικειωθώ σήμερα το της διακονίας αξίωμα και να παρίσταμαι ενώπιον του φρικτού θυσιαστηρίου βλέποντας «τον μελιζόμενον και μηδέποτε διαιρούμενον, τον εσθιόμενον και

μηδέποτε δαπανώμενον, αλλά τους εσθίοντας αγιάζοντα» Αμνόν του Θεού του Υψίστου.

Επιθυμώ η εργασία μου να είναι πλήρης αγάπης, ταπεινώσεως, εναγκαλισμού των πιπτόντων και προσωπικής μου ωφελείας και ωφελείας των πλησίων εκ της μετ' εμού επικοινωνίας υπείκων τοις ρήμασι συγχρόνου ησυχαστού, του μακαριστού Ιωάννου του Δομβοΐτου, λέγοντος «Ωφελού η ωφέλει η φεύγε».

Επιθυμώ να εξαγοράζω τον χρόνον της ζωής μου επ' αγαθώ των ψυχών και μόνον, να είμαι τίμιος, «πάσιν ευχάριστος», κατά την προτροπήν του ουρανοβάμονος αποστόλου των εθνών και ιδρυτού της αγιωτάτης των Θεσσαλονικέων Εκκλησίας, Παύλου, «ευχάριστοι γίνεσθε» (Κολ. γ 15) πράος, αυστηρός εις τον εαυτόν μου και επιεικής εις όλους τους γύρω μου, συμφώνως πάλιν τω αποστόλω: «Το επιεικές υμών γνωσθήτω πάσιν ανθρώποις» (Φιλιπ. δ 5). Τέλος επιθυμώ να είμαι

«διδασκτικός» (Β Τιμ. β 24) και ευσυμπάθητος, αγαπών και αγαπώμενος από τον λαόν του Ορθοδόξου Θεού, εις του οποίου τας παραδόσεις και τα δόγματα οφείλω να δεικνύω απόλυτον προσήλωσιν.

